

Jézus csodái után szavakban is felfedi kilétét: *“Én és az Atya egy vagyunk.”* (Jn 10,30).

Azonban Jézus kijelentésén a zsidók megbotránkoznak, káromlásért meg akarják kövezni. Ő próbálja felnyitni szemüket, hogy szavai és tettei egységben vannak. Mindazt, amit tett, Atyja nevében vitte véghez. Cselekedeteit látszólag elismerik, de kijelentéseit nem fogadják el, ezzel valójában Jézus teljes személyét és egyben küldetését utasítják el. Vajon miért?

A zsidók féltékenyek és irigyek Jézusra és félnek a hatalmától, ezért az Írások szavaival sem lehet meggyőzni őket. Szívüket megkeményítették és a törvények mögé bújva kívánnak Isten küldöttjétől megszabadulni. Más Messiást vártak, nem a szegények és betegek jótevőjét, így nem ismerik fel azt a sokkal nagyobb szabadítást, amit Jézus hozott. Nem ismerik fel és nem fogadják el az Atya világmegváltó *“kereszt-tervét.”*

Hiszem, hogy Isten az én életemben is munkálkodik, de vajon felismerem-e cselekedeteit és iránymutatását? Vajon miféle szabadítást várok az életemben és mit teszek, ha nem azt kapom, amire számítottam? Ilyenkor képes vagyok beismerni tévedésemet vagy konokul ragaszkodom igazamhoz és tán még követ is ragadok?

Uram, segíts, hogy ne a saját utamat akarjam járni, hanem ráébredve akaratodra hagyjam, hogy Te vezess és szeretetedre bízam magam!

Csiky-Maros Zsuzsanna és Csiky Lajkó, Budapest